

Petatur apostolos. instantet. et infra. xxx. dies. .j. e. ab eo. ut in ele. q. ius. cat. et no itelligas d aplis petro et paulo. sed de literis dimissoris. ff. deli. dimis. l. vna. ff. d. v. sig. l. dimissorie. si no exhibeant et postea iudex in ca b exhiberi. qd procedat nisi appellatoni renuncia cum esset. inualidus est. pcessus. .j. e. ut sup. qd est veru si debitis loco mo et tpe requisitus eos episse denegat vel

infra debitum tempus negligenter vlt maliciose tradere p mittit. .j. e. ab eo. .ij. l. et nota q iudex tradedo apostolos videtur ap pellationi deferre. .s. e. ti. dilectis. ad fi. qd veru qn tra diradmissorios vlt reuerentiales. sec? si refutatorios. ut sequitur. sic nec termini dario bz vim delatōis. ut dicam .j. e. ti. cum appellationibus.

Appellationis. admittede vel non et tuc sequeria veniunt expositiue. vel causam ob qua ap pellationum fuit

Superioris. non dicit pape et sic no. p hys q. s. dixi.

Delatū. foler fieri in dubio cu dubitatur de veritate appellationis alias caueat penaz. .s. ti.

Indulto. a iudice a quo est appellatū. de q dicitur. s. e. ti. cu sit romana. q hoc gerat in mente nisi

Petierit. qz no sufficit hoc exprimat ore. ff. de v. ob. l. quidd astringende. et nota q fm iura vetera aut recipiebatur appellatio a iudice vela parte. aut non. nec statuabatur terminus. In secdo casu sufficit mittere. pcuratorem ad impetrandū et ptra dicendū. in pmo dz mittere pcuratōre ad psequendā cam appellatōnis. sed de pncipali nil dicebat p antiq iura. hodie aut si hoc petit ap pellationis. sed etiā pncipalē ut hic vides. si huius pōtōnis pncipalis euitare voluerit. et sic addit solū ista pōtō et nō dero gar. sed ptra. .s. e. qua fronte. vbi hoc videt esse in optio ne appellatis. So. quidā exponūt ibi si maluerit aduersarius. i. appellatus. Alij dicunt illud correctū p istud. Alij qz decre illa dat optionē appellati ad quē appellare velit non an velit pncipalē causam ad iudicē appellatōnis deferre. vel dic qz ibi datur optio an velit coram eo ad quē appellauit litigare vel delegatū impetrare. et hoc cū ap pellationis non cōtradixit ut hic.

Per se. non dat optio ut psonā trahere possit sz cam. vnde istud uel qd sequitur nō referē ad pntem appellati sed appellantis. ē priuilegijs et instrumentis. et omi bus hys per que potest causa mu

niri. s. de do. et pti. c. si. de elec. cupientes. s. e. li. **F**inito. p approbationē vel p cassationē appellatōnis quod est officiu iudicis ap. .ij. q. vi. ad finem.

Dmissio. quod nō possit archiepūs. s. de fo. cōpe. ro mana. i. l. m. **A**ntiqtas. reuerēda. s. d. trāssa. qntro n. **S**tatuit. s. qz appellās in eis appellatōis cam nō teneatur exprimere sz sufficiat dicere. appello ab iniq sentētia

et iudex debz appellationi deferre. et potest statuere terminum appellanti. ad appellationē psequendam. e. t. cū sit. **P**remissa sunt. id est si causam ap pellationis non expressit in scriptis et apostolos nō petijt et instructus nō venit. ut hic dicitur. **C**ondemnā. p. non dicit condem natus. vnde dicit hosti. q iudex pncipalis cause habet condemnationē facere. sed dic qz etiā iudex appellatōnis ipsam potest facere. .j. e. cum appellationibus. i. l. m. in fi. Jo. an. **C**ontēpserit. quare hoc dicit cū in voluntate appellati resideat ire vel nō ire. hoc itelligit fm ber. cum appel latus hoc approbavit. scz qz volebat coram superiore causam psequi. si igitur postea non seruauerit hoc statutum id est si non veniat instructus ut debet contra ipm tanqz ptra contumacē pcedatur tam in expensis qz in causa. et qualiter pcedatur cōtra contumacē reum vel actorē lit. pte. vel nō pte. vel qsi pte. plene no. de do. et pti. pro ut. **P**rocedat. p illū ad quē est appellatum. s. e. sepe. et. c. pti. s. nec est mirandum si tales taliter puniunt. iustum est et cetera. **I**us. s. e. in prin. **J**udicē. q appellatōnē recepit. et terminū assignauit ut partem. que venit instructa coram papa. **E**cludit. qd reprobat. s. de ali. mu. iu. cau. fa. c. i. de postu. p. bone. .ij. q. nec nocebat. ff. de iudi. si ptor. **L**egitima. iudex qui recusatur statuit ppetens tpus arbitris ad finendā causam quo elapso si finita nō fuerit in principali pcedit. Emanauit ad suppletioz de cre. s. de of. dele. suspitōis. se non dubitatur quin ha **L**egitima. de vitate cau beat arbiter pgnoscere. sz quis pgnoscet an causa sit legitima. dic qz idē arbiter. ut no. s. e. cū speciali. in tertia glo. **J**udicē. ordinariū. vel delegatū a papa. s. e. cū spēa li. de of. dele. suspitōis. si aut esset delegatus epī vel eius officialis vel essent plures delegati cū clausula. qz si non omēs. et vn ns ex hys recusetur tūc non itur ad arbitros

Dem in eodem **L**egitima suspicōnis cā contra iudicē assignata et arbitris a ptrib?

latus hoc approbavit. scz qz volebat coram superiore causam psequi. si igitur postea non seruauerit hoc statutum id est si non veniat instructus ut debet contra ipm tanqz ptra contumacē pcedatur tam in expensis qz in causa. et qualiter pcedatur cōtra contumacē reum vel actorē lit. pte. vel nō pte. vel qsi pte. plene no. de do. et pti. pro ut. **P**rocedat. p illū ad quē est appellatum. s. e. sepe. et. c. pti. s. nec est mirandum si tales taliter puniunt. iustum est et cetera. **I**us. s. e. in prin. **J**udicē. q appellatōnē recepit. et terminū assignauit ut partem. que venit instructa coram papa. **E**cludit. qd reprobat. s. de ali. mu. iu. cau. fa. c. i. de postu. p. bone. .ij. q. nec nocebat. ff. de iudi. si ptor. **L**egitima. iudex qui recusatur statuit ppetens tpus arbitris ad finendā causam quo elapso si finita nō fuerit in principali pcedit. Emanauit ad suppletioz de cre. s. de of. dele. suspitōis. se non dubitatur quin ha **L**egitima. de vitate cau beat arbiter pgnoscere. sz quis pgnoscet an causa sit legitima. dic qz idē arbiter. ut no. s. e. cū speciali. in tertia glo. **J**udicē. ordinariū. vel delegatū a papa. s. e. cū spēa li. de of. dele. suspitōis. si aut esset delegatus epī vel eius officialis vel essent plures delegati cū clausula. qz si non omēs. et vn ns ex hys recusetur tūc non itur ad arbitros

Legitima. de vitate cau beat arbiter pgnoscere. sz quis pgnoscet an causa sit legitima. dic qz idē arbiter. ut no. s. e. cū speciali. in tertia glo. **J**udicē. ordinariū. vel delegatū a papa. s. e. cū spēa li. de of. dele. suspitōis. si aut esset delegatus epī vel eius officialis vel essent plures delegati cū clausula. qz si non omēs. et vn ns ex hys recusetur tūc non itur ad arbitros

quod dic. ut. no. s. e. li. de of. dele. si contra vnu. et coram ipso iudice qui recusatur: datus est libellus recusatorius. s. e. secundo requirit. l. de iudi. apertissimi.

Forma iuris. s. e. cu spali. et no debet esse laici tales arbitri. qz cu habeat testes appellere et alia facere qz pnter ad hunc articulu talis spalis iurisdiction non caderet in eos fm ber. ad hoc. r. vi. di. bene quide. de iud. decernimus. Itē no debet esse suspecti. alias possent sicut iudices recusari. Item nec debet esse multum remoti. s. e. se cu do requirit. r. c. cu spali. Itē debet esse in locis ppetentibus vbi possit haberi copia peritoru. s. e. li. de l. p. statutum.

Cognoscant. et pnter. ff. de iud. de quare. s. de ca. pol. cu sup. et infra patet.

Proferat. quod pt. s. de of. dele. suspcionis.

Odium. caueant tales arbitri. iuris a pena. s. e. pr. c. i. licet arbitri copromissarij illa timere no deant ut ibi dixi.

Dilipendunt. et ex eo magis ligantur. s. de sen. excō. per tuas.

Ipa. s. recusatoris.

Ordo. s. e. li. de excep. pia.

Per iudicē. ipm recusatu ordi. corrigi illa fm ber. r. sic o. reuelavit ad a. id est hoc extreme ius ad illud qd olim erat ante dec. suspcionis. s. dic qz dec. ista no corrigi illa. illa eni decre. loqz i termino pnter assignado ad pbadu id est pti qz suspcionē vult pbare. que no qz recusatur sed arbitri assignare debet. ut ibi. ista loquit in termino assignato arbitris ad causam finiendā quem non arbitri sed iudex recusatus debet statuere.

Cōpetēs. qz si minus ppetentē terminū assignat. locū esset appellatō. s. de dila. c. i. no nodum sit p ipos ne.

Alioquin. s. si elapso finitū gociū terminatū.

Mittat. vidz qz pto ista sit iniqua. sic pbo. pone qz iudex in veritate sit suspectus suspcioē qz pponit cōtra ipsum. arbitri fauore partiu vel pnter non finitū negociū in termino. iudex pcedit in principali. et sic inutiliter pponitur recusatio. quō ergo fiet cū hic appellat corā iudice suspecto reus litigare. dicūt qdam qz ps petet a iudice ut fm acta corā arbitris acta negociū finiat. ad hoc. s. de testi. pntata. et si male pnticiauerit appeller. vel dic qz si arbitri nolūt pnticiare vel male pnticiāt appelladū ē ad papā. s. e. li. de of. del. de arbitris. pres. hē et. xi. et. deā.

Romana. huius dec. xi. sūt pnter qz de officiali epī no ad epm s; ad archiepū appellat. scdm qz d subdi

fm formaz iuris electis q de ipa pgnoscat sepe ptingit qz ipis in idē puenire nolentibus nec terciū aduocantibus cū quo ambo vel alter eoz pcedat ad decisionē ipi negocij ut tenentur iudex pferat ex cōmunicatōis sententiā cōtra ipos. quā ipi tū ppter odium. tum ppter fauorē partiu diutius vilipēdūt quare causa ipa pnter debito progata no pceditur ad pgnitōez negocij principalis. Volētēs igit morbo hmoi necessariam adhibere medelā statui mō ut ipis arbitris p iudicē cōpetēs terminus pfigat

eo epī. ad epm. no ad archiepū appellat nisi aliud effz de psuetudie. terciū qz archiepū cas appellatōis ad ipm int postre no d; pmittere vel pxy citare nisi in appellatōe p babilis cā ut xpīa. qrtū. qz si neget p ap. negociū deuo lutū no imbibebit archiepū iudi cē pncipalis cause. pcedere. nisi prius de deuolutōe pnterit. qntū qz si d; exim iusta causa appellatū imbibere non pnt. nisi prius recepta

infra quē in idē cōueniāt vel terciū pcorditer aduocēt cū quo ambo vel alter eoz eiusdē suspcionis negociū tmiare pcurēt. alioqz iudex extūci pncipali negociō pcedere nō omit

Romana (rat) Idē Reccia. et infra. cū suffraganeoz remen. ecclie suoz qz officialiū qz gūaliter de caus ad ipoz foruz pnteribus eoz vices supplēdo pgnoscut vnu et idē cōsistoriū siue auditoriū sit cēsendum ab ipis officialibus no ad dictos suffraganeos ne ab eisdem ad seipos interponi appellatio videatur. sed

ap. ut pbabili inci piat cognoscere de cause veritate. ser tū qz lz dicat appellatum a diffinitua in casu prohibito a iure ex quo pgnosscere d hoc ceperit pnter inbibere ne sententia exccutōi māderur. septimū qz archiepū in terciā psonam post in hibitōnem suam in cā p ap. delata ad ipm aliqd innouatē iurisdictionē exccere no pnt. Decimū qz archiepū appellatōem in alijs caus a iurisdictionē epī non pōt eximere. Nono d; qz ab epīs i caus quibus iurisdictionē epalem hnt de iure d; ad archiepū appellari nisi speciale ius aliud inducat. Decimo qz censurā ecclesiasticā in appellatōem prolata per

epm. archiepū reuocare non pnt. nisi partibus vocatis. et de causa legitime cognito. Undecimo et vltimo dicitur qz ex quo archiepū pnticiauerit male appellatū an sententiā statim debet causam ad suffraganeū remittere. **Nono aliter. nota p hanc lēam qz officialis est ordinariū non delegatus. et sic est reprobatā opinio gof. qui no. in sūma. de of. vi. s. Item dubitari. qz officialis epī delegatus est no ordinariū. et ob hoc dicebat de ipō ad epm esse appellandū. et hoc idē videbat tenere ber. s. ne. pla. vi. su. c. ij. m. ij. glo. vbi dicit qz epū no pnt de iure ordinariū dare. s; solū pnceps vel lex. s; dici possz qz hoc no negat officialē esse ordinariū. qz dici possz qz h; a lege. vū ipse bar. briz. et inno. et host. et oēs no. officialē ordinariū eē. qz ex hoc deō nccario pcluditur hic. r. pba hoc ut dicit. s. de of. vi. lz. ad hoc. s. de of. vi. sua. taut. de iud. circa pnt. colla. vi. no tū p oia. ut. s. de of. del. si ptra vnu. s. vl. o. Idē. suffraganeos. etiā cōsuetudo effz qz appellari possz ad eos. ut. s. de psue. c. ij. e. li. r. vide qz qz ad seipos. qd effenō pnt. appellatio eni est ibi dicit. de minori ad maiorem rē. si aut appellatur de officiali ad epm non appellatur de minori ad maiore imo de eodem ad eundem. et sic non potest dici appellatio. **De iure. q. d. de psuetudine possz secō induci. ad hoc. j. c. pxi. et hoc tenent moderni. quod est falsuz. ut. s. de consue. c. ij. vbi de hoc. Johannes andree.****

A Curia, nisi appellare vellet ad papam ad quem omisso medio appellatur. ij. q. vi. ad romanam. et. c. quisquis. et idem in legato. de of. lega. c. i. vbi de hoc. et. ij. q. vi. c. iij. secus fin. l. ff. de ap. l. impatores.

Prelatis, qui iurisdictione habent. quod dicitur. s. de of. or. cu ab ecciaz. **C**uria remensis. de qua. s. dicitur.

Consecutione. que dat iurisdictione. s. de fo. compe. cu coringat. s. e. li. e. ti. romana. de of. or. romana. et hoc

casu possumus intelligere. s. de pbe. referere. de no. og. nuc. significatibus. Idem si privilegio. cu ista sunt paria. ix. q. iij. conquestus. s. de of. or. duo si mul. in. s. debet.

Qui pro rempore. quasi di. istud non est ius speciale et personale quod extinguatur cu persona. imo perpetuum est. s. de transf. act. de cetero. et in alijs archiepiscopi etiam seruandus est. s. de of. ord. romana. ad fi.

Diffinitiuam. q. in appellatibus a diffinitiuam non est necesse causam exprimere. ut dicitur. s. e. cordi. et sic ibi non haberet locus quod sequitur.

Citent. et si citauerint impune non pareat. ff. de iurisdic. et. om. iudi. l. ul. et hoc intelligas vbi cuiusquis citatur ab aliquo. et constat q. citatus non est de iurisdictione citantis non tenet comparere nisi causa talis in citatorio exprimat. per qua appareat illi iurisdictione habere si vera sit illa causa. ff. qui satisfacere. co. l. si vero. ff. de fec. l. i. in dubio melius est comparere. xxiij. q. i. qd culpa. ff. de iud. si quis ex aliena. et adde qd no. iij. q. ij. si eps. de accu. ventens.

Expressa. dupliciter potest intelligi. s. q. archiepiscopus nisi videat in appellatone expressam pbabilem causam nec citabit nec committet. vel dicitur expressa in citatorio vel in commissione quia in commissione vel citacione exprimet pbabilem causam ob quam sit appellatus. Sed contra. s. e. ti. si duobus vbi archiepiscopus causam in citacione non expressit. et

tamen tenuit citatio. sed illud p. istud supplendum est. vel citare non debet. ut dicitur. si citauerit expressis de non facta tenet ut ibi. quia multa fieri. et. fm. host.

Interlocutoria. ergo interlocutoria transit in rem iudicatam. nisi ab ipsa. x. dies fuerit appellatus. s. de elec. cu dilecti. in fi. qd verum est quo ad partem. sed non quo ad iudicem. quod dicitur. s. e. ti. cum cessante. et. j. e. c. vl.

Curia appellatus fuisse seu aliquid aliud sile sicq. non esse p. appellatorum ad eundem archiepiscopum vel eius officialem deuolutum negocium p. ponatur idem nisi prius ipis p. stiterit causam ipas ad eos taliter fuisse delatam. pbibere ne illa v. ne ad executionem pcedatur sine non psumat. **Q**uod si obijciat ex iniusta causa seu minus legitima an sententia appellacione interposita extitisse et ex eo non esse appellacione huiusmodi admittenda neque p. dicti archiepiscopus vel eius officialis pbibere ne pcedat in causa nisi prius appellacione recepta velut emissisa ex causa pbabili pgnoscere incipiat de causa huiusmodi an sit vera. **S**i aut post sententiam in casibus a iure pbibitis utpote a sententia super manifesto et notorio crimine vel de

trabit pmo iudex an legitima sit ca. et si male arbitretur appellari potest. ff. q. satisfacere. co. l. arbitrio. et. l. se. si autem cum in iure expressam negaret esse legitimam non audiet. ff. de p. ba. ab ea parte. tibus vel iudice a quo fuit appellatus. **P**robibere. p. vel forte tercio deputato forte ad executionem sine. quo ad pmissionem faciendam sufficit. **D**ata. h. eni. q. pbabilis sit causa. ut. s. j. cu autem. pbari cu h. xitas cause ap. nisi se offerens. pbaturu coram iudice a q. appellauit non fuerit admissus. ut. s. e. interposita. et dicitur ibi. ergo forte hoc in non pb. bitis lo. **P**robibitis. multo. cu habet. ar. a misori. s. d. elc. **N**otorio. an q. non admittit appellatio cu in ceteris.

Simile. ut si dicatur appellatus res nunciatus tacite. vel expresse. s. de of. del. gratum. vel dicat ex pbabili causa non appellatum. j. pror. **R**em. vel dicatur non appellatum in scriptis prius. eo casu quo debuit in scriptis appellari. s. e. c. i. ante ergo q. de hys p. stiterit prioru iudicum non impedit et officium.

Taliter. i. talem fuisse appellacionem que deuoluat negocium. licet forte casus sit falsus.

Illa. sed q. appellatus est ante sententiam.

Sententie. q. appellatus est a diffinitiuam.

Presumat. pmo eni debet de iurisdictione constare et pgnoscere an sit iudex exercitium iurisdictionis pcedere. s. de rep. sup. lris. ad fi. innocen.

Minus legitima. cum causa non est in iure expressa. ff. de leg. non possunt. s. e. pastoralis. in prin. et hoc arbitra

.s. e. cū sit romana. et. e. puenit. et. e. pfuluit. et die noto
rio p euidentiā rei ut differat ab eo notorio iuris p pfectū
onē de quo sequitur. ternatiuā. nā videtur q̄ tria cō
a **¶** Del de q̄. no. al/ currere debeāt ad hoc q̄ i crimie
nō debeat appellari. s. q̄ sit pfectus testibus p̄uici. et ar/
gumētis superatus. ij. q. vi. §. sunt quoz. s. nullus. l.
quoz ap. nō reci. l. ij. et dixit dñs **¶** 30. q̄ nisi omnia ista
tria pcurrant refer/
uatur condemnato
beneficiū appellādi
aliū dicunt et forte
bene q̄ cōfessus in
iure non audiet ap/
pellans. si tamē ita
sit cōfessus q̄ stan/
dū sit cōfessio non
tormentorū formi/
dine tenet. et hoc
tā in civili q̄ in cri/
minali nisi uellet al
legare se sic errore
facti pfectus in quo
casu possit appellare
ut suū corriget et er/
rore. ff. ad turpil. l.
i. §. ul. et hoc opi. fa
tis p bāclēaz. pba
tur que disunctiue
loquitur nec possit
negari crimen p cō
fessionē fore notor
rium. s. de cobabi.
cleri. v̄a. et in noto
rio non admittitur
appellatio. ut i. p̄ri.
b. **¶** In iure. glo.
alias nō p̄iudicaz
pfectio sup crimine
.s. de p̄f. c. v̄l. sal
uo eo q̄d habes de
exces. p̄. q̄ sit graue
c. **¶** Consilib. pu
ta si appelletur ne te
stamentum aperiat

vel ne scriptus heres in possessionem mittatur. ff. de ap.
recipiendis vel non. l. pe. et v̄lri. s. e. constitutis. ij. vel p
contumacem in non veniendo. ut. xxiij. q. iij. de illicita.
d. **¶** Mandetur. ergo notorius criminofus et confessus
in iure auditur appellans contra iura supius signata. po
test dici q̄ notorius criminofus appellare potest. sed iu
der non tenetur appellatōni deferre ut in contrarijs. ad
idem. s. de ap. pastoralis. nisi exp̄meret cāz rōnabile. pu
ta se timore tormentoz p̄fessum ut supius dixi. vel p errore
ff. de p̄f. l. ul. et pe. alias ergo aūq̄ supior de appellatōe
p̄gnoscat et inbibeat. p̄t iuder sniam erequi. postea non.
j. e. nō solū. appellāte appellato et iudice. iste enī alijs
e. **¶** Aliū. ab nō transtulit ad archiep̄m cāz suā. et ideo
p̄ simpliciter aduersariū corā suo iudice puenire et nō co
rā archiep̄o cū nullā hēat prāte iipm. de of. or. pastoral.
.s. e. romana. in prin. ad hoc. s. e. cū teneamur. tales et

quo quis in iure cōfessus
extitit p̄mulgata vel simi
libus appellatū esse dicat
p̄nt ne sua executiōi man
det postq̄ p̄gnoscere ce/
perint v̄rū sit recipienda
vel nō appellatio ab eo in
terposita inbibere **¶** In
aliū quoq̄ qui circa rē de
qua inter appellāte et ap/
pellatū p̄ronersia vertit
aliquid post eoz inbibiti
onez attēprat nō valēt oc
casiōne b̄mōi iurisdicōi/
nē aliquā v̄dicare **¶** Cū
vero is qui ad remensem
curiā sup aliqua causa vo
cē appellatōis emittit ni
bilominus in caus alijs or
dinarij sui iurisdicōi sub
iciatur remen. archiep̄i/
scopus vel officialis ipsi/
nequaq̄ iurisdicōis ipaz
in alijs impediāt aut ab
eiusdē ordinarij prāte ro/
taliter erimant taliter ap
pellātes. **¶** Debz aut ad
eos ab ep̄is p̄fate p̄uicie
sup causis in quibz tpalē
iurisdicōne exercent nisi
forte de cōsuetudine aut
priuilegio siue iure alio
speciale sit appellandū ad
aliū appellari. **¶** Senten
tias quoq̄ interdici vel
suspensionis seu excōmu
nicatōis in appellatē ab
eo a quo appellatū. p̄poni/
tur p̄mulgatas nullaten/
nisi vocatis partibus et
de appellatione legitime
p̄gnito reuocēt aut denū
ciēt esse nullas. **¶** Cū aut
ad remen. archiep̄um ab
audiētia suffraganei sui su
per aliq̄ cā fuerit aū sniaz
appellatū idē archiep̄s p̄/
q̄ d appellone p̄gro p̄stite
rit eā minz rōbile extitisse
cāz ad eūdē suffraganeū

go citarenō p̄t quod verū est. nisi iurisdicōne sua impe
dirēt. j. de penis. romana. **¶** Sit exp̄ssus in iure. s. de of.
f. **¶** Dmōi. cū casus iste nō orō. pastoralis.

¶ Aliqua causa. in illa t̄m̄ exēptus ē appellās a iurisdicō
erone sui iudicis. archiep̄us ergo in alijs causis in quibz
remanet iurisdicōe ordinarij nullā hz prāte ut hic dicit.
ad hoc. s. e. p̄posuit. vbi de hoc. licet enim ip̄e subditus

appellans foras
possit illū recusare
ut suspectum. ut. s.
.e. ad hec si vna. at
chiep̄us. t̄m̄ de hoc
se introuerere nō
habet ut hic
b. **¶** Cos. f. at̄ep̄os.
i. **¶** Palem. quam
in criminibus p̄ ali
os exercent. q̄d dic
ut. j. e. li. ne cle. vel
mo. c. ul. et hoc q̄d
hic d̄z. p̄babamus
olim p̄ decre. s. de
delic. pu. c. ij. vbi d̄
hoc. s. de ma. et ob.
solite. et ibi etiā de
hoc. et vide q̄d no.
ost. in sum. e. ti. §.
de quo ad que. s. h̄
pone. et. s. se.

¶ Consuetudine.
p̄scripta. alias non
valeret. s. de p̄lue.
c. vl.
l. **¶** Alio. puta in cā
feudi. s. de fo. p̄pe.
ex transmissa. et. c.
verū. de ma. et obe.
solite.

m. **¶** Excōcatōnis.

in hoc sunt ista patia. ad hoc. j. de sen. et. is cui. in fi.
n. **¶** Vocatis partibz. s. e. c. §. si vero. nam merita causa
tū q̄c. l. si p̄ vim vel alio mō. l. vl. et p̄cor. ad hoc. s. de of.
or. cū ab ecciaz. absoluat. et intelligo hoc verum. vbi
o. **¶** Reuocēt. vel periculū non est in mora. quia tunc
bene possent absolvere. et si nōnullas nunciare vel reuo
care. ad hoc. s. e. qua fronte. §. i. de senten. ex. sacro. ibi
absq̄ periculo. am. quia aliud si a sententia. quia ibi
p. **¶** Ante sententiā aggreditur iudex statim cognitiōne
p̄ncipalis negocij. q̄d dic ut no. s. e. ut debitus. in glo.
penul. quis autem habeat erequi sententiā latā p̄iudicē
ap. vide quod no. s. de of. delega. pastoralis. §. p̄terea.
q. **¶** Cognito. legitime. scz partibus p̄ntibus vel altera p
contumaciā absente. s. e. interposita.
e. **¶** Racōnabilem. ut qz peccatū fuit in decre. cordi. vel
in decre. ut debitus. vel causa non est repta vera. Jo. an.

Remittere. quid de acceptatis videbis. j. e. nō solū. **S**uper. si iudex requisitus nō tradit apostolos. et postea pcedit in causa. nō valet pcessus nisi renu-
ciatū fuisse appellatōni. diuide decre. in duas partes. in
quarū prima ponit ius antiquū. in scda penā iudicis nō
obseruantis. Et emanauit suppletorie ad dec. s. e. cordi.
Causa. debet enī in aplis exprimi causa. appellatōnis
et causa delatōnis
vel repulsionis. s.
e. e. i.

Facilior. pcor.
s. e. li. de efc. cupi-
entes. s. ad bec.

Ille. iudex. s. s.
qñ extra iudiciū ap-
pellatur p̄sueuit ap-
pellans dicere. et a
postolos peto si sit
qui ipos dare possit
et debeat.

Edite. s. eo. ti.
cordi.

Requisitus. cū
debita instantia lo-
co et tpe p̄gruo. ali-
as pena sequēs lo-
cum non habet. j.
e. ti. ab eo. ij. rēn.

Extic. id est ex
quo denegauit exp̄s
se. vel infra debuit
epus maliciose vel
negligenter nō tra-
didit. j. e. ti. ab eo.
in fi.

Renunciatum.
tacite vel exp̄se. s.
de of. dele. gratuz.
de testi. cū venisset.

Iterius. possi. o.
vendū nō est. j. e. pr.

Om appellatōnibus. iudex ap. inique appellantem
ante sententiam remittere debet ad iudicē principa-
lem. et in expensis p̄d. annare. et hoc si principalis iudex
nō detulerat appellatōi. sed si detulit nō fiet remissio de
necessitate. In appellatōnibus interpositis a diffinitiuā
antiqua iura seruentur.

Deferendū. habet enim iudex iusticiam imitari. de
s. sig. forus. in fi. et merito nō est deferendū frivole ap.
non enim fuit inuenta ut esset iniquitatis defensio. s. in-
nocentie remediū. s. e. ad nostrā. et. c. cū speciali. s. p̄oz.
ro. sic et iuramentum nō fuit inuentū ut esset iniquitatis
vinculū. s. e. li. de iureiur. c. i. cū suis p̄cor.

Inferior. a quo appellatū fuit ante sententiā.
Admittat. tradere tamen apostolos nō est deferre.
ut dixi. s. e. cordi.

Canonicas. s. e. ut debet. et. c. romana. in fi. hoc ve-
rum nisi iudex deferat. ut. j. e. c. ij. in fi.

Eadem die. ea enim que sententiā concōmitantur ea
dem die qua principale expediri debet sicut fructus et ex

remittere nō postponat.

Sup ap. **I**dem
pellatōne ac eius cā
instructio facilior valeat
i p̄cessu haberi districte
p̄cipimus q̄ ille a quo ap-
pellatur apostolos appel-
lanti iuxta tenorē p̄sonis
nostre sup hoc edite tri-
buar requir? Si vero nō
exhibuerit extunc si forte
in causa p̄cedat nisi appe-
llatōni renunciatū fuerit
ei? inualid? et irrit? sit. p.
cessus. **C**lemens. iij.

Om appellatōnibus
frivolis nec iusticia
deferat. nec sit a iudice
deferendum si iudex infe-
rior appellatōnem min?

et alias valeret de iure puta. quia
frustratoria esset appellatio cui dese-
rendū nō est. j. e. pr.

penſe. ff. de re iudi. l. paulus. de hoc. xxxv. q. ix. s. quia er-
go. alias incipit. hys ita. et dicam. j. de reg. iur. p̄tra eū.

Eandem. s. frivolum appellatōnem
s. In se. no. p̄ hys que no. s. de renun. q̄ in dubijs. et
c. iij. in glo.

Refutari. per hanc literā dico q̄ si iudex detulit ap-
p̄llatōne. et iugior ad quē fuit appellatū remittit. eo nō

ob. q̄ detulerat. q̄
ip̄e cognoscit ex p̄i-
ori iurisdictione or-
dinaria vel delega-
ta quam habebat.
et non ex noua de-
mandatōne. Si enī
ille refutat delatio-
nē. ergo ille rema-
net iudex qual̄erat
hec vera nisi ip̄e iu-
gior hoc exp̄se age-
ret. s. q̄ delegatum
eum ad causam da-
ret qd̄ posset eū ip̄i
us cause sit. iudex
ut sequitur

Si vero iudex admit-
tat eandē licet tam appel-
latio q̄ ip̄ius iudicis dela-
tio a iuperiore valeant re-
futari. q̄ tamē iudex ip̄e
q̄ntū in se fuit a se iuridi-
ctionē abiudicauit eāde-
z appellatōni deferens mi-
nus iuste totius cause de-
cisio in iuperioris est p̄tate
trāfusa nec ē illi cā de ne-
cessitate vltim? remittēda

Deferes. et ma-
le. et talis veat? me-
rito debuit ab ip̄so
honorēz excludere
iudicandi. l. vbi
fena. vel cla. l. i. de
necessitate igitē non
fiet ad ipsum remis-
sio. ff. solu. matri.
si ab hostibus. s. i.
ff. de pact. l. tres
fratres.

Remittenda. ad ip̄n iudicē qui detulit. volūtarie au-
tem posset ip̄e iudex iugior remittere si vellet. et ē si. de re-
nun. c. vl. et nota p̄ hanc l̄ram terminatā q̄stionē qua que-
ritur. an termini assignatio quā facit iudex a quo appella-
tū est habeat vim delatōnis. vides enim q̄ si detulit non
reassumit iurisdictionē. etiam si frustratoria fuit appella-
tio. sed elapso termino assignato et appellatore negugēte
reassumit iudex iurisdictionē. s. e. sepe. vel satis possz di-
ci q̄ decre. ista locū habet cū appellans p̄sequit. si enim
non p̄sequeret tūc nō obstante declaratōne reassumeret iu-
dex iurisdictionē p̄ iura p̄dicta. et p̄ hanc l̄ram q̄ dicit. s.
appellatore nihilomin? rē. et ad hoc facit qd̄ no. ber. de
ma. p̄rac. p̄tra me ec. ij. in. iij. glo. sed p̄vat hoc optie
p̄ decre. s. e. oblate. in p̄n. vbi deferre. et terminū ad p̄se-
quendum assignare ponūtur ut diuersa. Itē vidz q̄ aliē
debeat mittere appellās qñ delatum est. et aliter qñ sol?
terminus est p̄fixus. qd̄ dic ut no. s. de renun. veniens.
in glo. sed nō vidz. Itē si p̄trariū diceret iam lequeret q̄
omni appellatōi deferret a iure. cū ab ip̄o iure ip̄i p̄sequi-
ti statutus sit terminus. ij. q. vi. ei qui. s. e. cū sit. et. c. et
ratione. sicut ergo ius terminū simpliciter statuēdo non
detulit. et sic de iudice eadem ratōe est dicendum

Statuta est autem ratio quare aliud in appellatōib⁹ a diffinitiva interpositis. quia iuste potuit iudex iudicare. s. fm allegata ⁊ pbata. et iuste posset ip̄ius cōtrarium iudex appellatōnis p̄nunciare p̄pter nouas p̄batōnes. *L. de temp. ap. p̄ hanc. de testi. fraternitatis. s. de fi. in situ. cum io. et ideo deferendo appellatōni a diffinitiva interiecte non potuit increpari iudex. sed secus in appellatiōne ante diffinitiu*

uaz interposita. qz ibi fit querela tantū de iniquitate iudicantis. de hoc. s. e. interposita. s. ul. ti. An autē si iudex ap. p̄nūciat bñ iudicatum ⁊ male appellatū ip̄e idē vel p̄m̄us iudex habeat eequi sententiam. no. s. de of. del. pastoralis. s. p̄terea. i. glo. vl.

Deo qui appellat. si appellas. i. xxx. dies instanter nō petit apostolos appellatōni renūciat. si iudex modo debito requisitus illos nō tradit sed postea procedit non valet eius processus.

Triginta dies. i. q. vi. post ap. s. vlti. in fi. et. *L. de ap. iudicib⁹. ⁊ olim dabantur solum. v. dies. ij. q. vi. ab eo. et curruunt isti dies a die sententie. ut in p̄dic. s. et p̄d. l. iudicib⁹. qd̄ verū intelligo. qm̄ est appellatū infra. x. dies. cū enim non teneatur quis appellare nisi a tpe scientie. ad hoc. j. e. concertationi. pone qz post. xxx. appelletur. tūc impossibile fuit tēpora a die sententie p̄putari. et tunc puto illos. xxx. dies a die scientie cōputari. ad hoc. *L. de tēp. ap. l. i.*
Instante. sic. c. di. p̄isca. s. de renunc. quidā. quid si q̄s dicat ap̄los peto. et iterū peto. et cū instantia peto. nunquid dicet instante petiuisse. videtur qz iterationes ille habeant solum. p̄ vna petitiōne. sicut cum quis dicat appello appello vnica est appellatio. xxxi. q. ij. lorcharius. consuetudo que est optima legū interpres. s. de p̄suc. cū dilectus. interpretatur talem petitiōem instantē dici. quod tenet guil. in spe. trac. libel. ti. de appellatōibus. s. sequitur. ad fi. dicens. qz hoc nunq̄ vidit opponi. et qd̄ satis facit qui instante in ip̄o actu appellādi illos petit. tu dic qz debet illos iterum petere. cum textus dicat eos instanter et sepius petendos. ij. q. vi. post ap. et. j. dicit cū debita instantia. et ad hoc. j. de sen. et co. constitutionem in fi. hodie dicit in cle. e. ti. q̄uis. i. *hēi.* Iudex tamen etiā non petenti apostolos dare debet. *L. de ap. qm̄. ij. q. vi. ab eo.* Sed licet tunc non det. non habet locum pena. de qua. j. ij. *hēi.*
Dadar. Sed nonne iter arreptum habetur. p̄ ap. s.*

.e. dilecti filij. forte hodie illud correctum est p̄ deere. ut debitus. vel licet habeatur. p̄ appellatōne cum tamen appellatum est verbo. nō habetur. p̄ apostolorū petitiōe. ut hic. et tunc hoc statutum ut facilius instructio p̄ apostolos habeatur. s. e. ut super. et simile est vbi non sufficit factū quia requiritur vbi bñ. s. de elec. eccia vestra. **Decreuit.** s. e. ut super.

decreuit ut si is a quo appellat ap̄los appellati nō tribuat requisit. extunc si forte i cā p̄cedat nisi appellatōni renūciatū fuerit ei⁹ iualid⁹ sit processus tūc demū obtin⁹ cū iudex sup hoc cū debita instātia loco et tpe p̄gruo requisit⁹ eos exp̄sse denegat vel infra p̄missum tpus maliciose aut negligenter illi tradere p̄termittit. **Idem**

Non solū innouata post appellatiōne a diffinitiva iura interiecta debēt sp̄ exceptis casibus

Loco. quia non cum equitat. vel p̄ viam pergit. et qz dicit tempore. id ē infra dictos. xxx. dies. vel nō de nocte vel cum est in prandio vel in missa. **Expresse.** hic ē ap̄ta vel manifesta rebellio. ad idē. s. sen. ex. venerabili bus. s. secus.

Meligēter. hic dolus et negligētia equiparant. et facta ad ea q̄ dixi. s. de elec. si compromissarius.

Non solum. innouata p̄ iudicem post diffinitiuam

sententiam a qua appellatum extitit reuocatur statim p̄ iudicem ap. etiam si ante appellatiōne fuerint innouata. attemptata vero post appellatiōnem ante diffinitiuam nō reuocantur. nisi primo de veritate cōstituerit. nisi post inhibitionem debito modo factā attēptata fuissent. **Orti** habuit ista decre. et hīs que no. inno. et hosti. s. c. bone. de of. deleg. pastoral. s. p̄terea. de excep. dilecti. de elec. du. iij. ij. ⁊ plene p̄ gar. de ele. cupiētes. s. pe. in fi.

Diffinitiva. distinguit igit̄ hec decre. inter ap. a diffinitiuam et ab interlocutoria interposita ut etiā p̄dicti doctores dicebant. et ratio. j. patebit.
Casibus. ut quia contumax sunt in non veniendo. vel insignis latro vel criminofus notorius. ad hoc. s. e. romana. s. si autē. s. e. p̄posuit. xxiij. q. iij. de illicita. et idem in alijs casibus quos habes. ij. q. vi. s. sunt quoz. *L. quoz ap. nō reci. l. i. ij. iij. v. et. vi. ff. de ap. reci. vel nō. l. pe. et vlti. s. e. constitutis. ij.* In hīs igitur casibus esset iniquum qz appellatio executionē sententie impediret cum tali appellatiōni nō sit deferendū. ut in p̄dictis iurib⁹. s. quid dices. pars appellata dicit casum talem esse in quo appellari non potuit. et ideo talis appellatōnis obtētu reuocationem fieri nō debere per modum attemptati. appellatōis p̄tradit. pone in timis. dicit cū fuisse vere p̄tumacem nō veniēdo. appellas negat. qd̄ erit i dubio. fiet ne reuocatio. dicit i hac q̄one gar. forte distiguendū. vtrū pars appellata velit in p̄tinenti p̄bare illā p̄tumaciam dicens.

hodie constat q̄. an dilates lōgiores expetatur. ut in p̄i mo casu nō fiat reuocatio. in secōdo sic. ad hoc. ff. ad exōi bē. l. iij. §. ibidem. de resti. spol. l. rās. s. e. l. de excep. p̄i. s. de resti. veniēs. ij. ff. ut in pos. leg. si is a quo. cū u. ali/ as semp̄ p̄tumat negaret se p̄tumatē. et ideoz in p̄milib⁹. **A**n̄te omnia. et sic nō expectabit̄ euentus iuris. ut in p̄i. casu. scias tñ q̄ de hoc p̄mo p̄stare necesse ē. s. q̄ fu erit diffin. tū et ap/ pellatū. et post at/ tēptatū. vnde videt̄ q̄. s. ponit p̄ p̄stā tñ. s. q̄ sint inuoua ta. Sed p̄ra videt̄ dicere leg. ff. de ap. tū et causa. que di/ cit q̄ extunc reuo/ cabitur quod factū est post appellatōez cum appellans me/ liorem sententiam meruerit obtinere. ergo nō ante. **S**o. ibi non negat̄ quin etiam ante reuoca/ ri possit qd̄ cōcedit̄ p̄ alias leges. ff. nil inouari ap. p̄nd. in rubro et in nigro et sic vacat ibi ar. a p̄ario. sicut et. l. de ep. et cleri. l. p̄ue ticulā. **D**ecēdiū. secus si post. qz tunc non teneret appellatō. nec ip̄ius p̄textu fieret at̄ptatōez reuocatio. supra. e. romana. §. si vero. **S**unt autem isti dies viles a principio. et in p̄gressu continui. et sic ip̄oz p̄putatio de momento ad momentum. quod dicit̄ ut plene nō. ij. q. vi. anteriorū q̄. **H**ic repetere. debent ante oīa p̄ ap. iudicē **I**nnouari. penitus reuocari. ac si q̄. **I**nnouata fuissent. et est rō. quia sicut post appellati/ onem a diffinitiuā nil at̄ptari debet. ut. s. i. r̄. sic nec pendente iure qd̄ p̄petit̄ p̄demnato ad appellandū. l. i. §. ad. r. dies. indultū enī a iure b̄nificium. r̄. j. de reg. iur. in dultum. c. vij. di. de h̄is. tunc enī p̄prie dicit̄ iudicatum quādo infra illud appellari non p̄r. s. de re iud. qz ad p̄sul tationem. et an hoc habeat locum in sententia ex cōmuni cationis. vide quod dixi. j. de sen. et. venerabilib⁹. §. p̄o ro. et notabat̄ quod hic dicit̄. ff. nil inoua. ap. p̄nd. l. i. in prin. in prima glo. ff. de v. sig. si q̄ pena. circa mediū **D**iffinitiuā. s. ab interlocutoria vel grauamine. **D**u/ nisi modi autē dicit̄ est ratio. qz in casu isto appellatio debz interponi exp̄ssa cā. p̄babil. nec sufficit causam esse p̄ba bitem. nisi sit vera. s. e. interposita. in prin. est igit̄ neces/ se qz prius p̄stet de veritate. in euentū ergo iuris sciet̄ an at̄ptata veniat̄ reuocāda necne. et est l. s. de frig. f̄. m̄tatis. nec est hoc ius nouū. imo. p̄bat̄ exp̄sse p̄ antiqua iura. nōne enim sp̄ papa in appellatōibus ante sententiā interiectis mādat. si est ita. reuocato in irritum. r̄. s. de **R**ep. significante. et duobus. c. se. s. de iudic. exhibita. s. e. significatibus. cum multis. s. similibus. **I**si iudex. ponit vnuz casum exceptū a p̄rio ḡnali di cto. aliū casum potes addere. s. qn̄ iudex ip̄e detulerat ap

in quibus iura post sentē tiā p̄bibeant appellare an̄ oīa p̄ appellatōis iudicem penitus reuocari. sed etiā ea omnia que medio tpe inter sententiā et appella/ tionem que postmodū in fra decēdiuz interponit̄ ab eadē cōtingit̄ inuoua/ ri. ac si post appellatōez eadē inuouata fuissent.

Illa vero que post ap/ pellatōez interpositā ante diffinitiuā sententiā inuo/ uant̄ donec appellatōis

pellatōis. s. e. cū appellatōibus. **J**o. andree. **D**euolutū. alias inibere nō possit. ut. s. e. romana. §. si vero. et. §. se. **I**ntellige qz p̄ ip̄m iudicē at̄ptari nō b̄. **Q**uidquid. in/ possit. hoc dico. qz quedam p̄nt̄ iudi ces a quibus appellatū est. sicut est reformare possessionē appellatū cū ubi turbata fuit. omittere tñ debet articulū sup̄ quo appellatū est. s. e. r̄. cū teneamur. **I**te si appellā s numis. p̄xiu t̄ermit/ num assignauit. po test moderari. s. e. cum sic romana. et. c. p̄sultur. et in si. **C**ausa. p̄p̄ quā appellatū erit. **R**educendū. de cre. ista loquitur in h̄is que sunt at̄p̄ tata p̄ iudicem. et hoc p̄parz et eo qz dicit̄. inibereat̄ cas nonice iudici. et ce/ tera. si autē aliquid at̄ptaretur a t̄er/ cio. ut est qui nō fa it pars vel iudex in causa illa at̄ptata non reuocantur p̄ modū at̄ptati a iudice ad quem fu it appellatum. sed p̄ suū p̄prium iudi

cāz esse verā p̄stiterit reuo cari nō debent nisi iudex appellatōis postqz sibi cō stiterit p̄ appellationem emissam et causa p̄babili fore ad se negotiū deuolu tum inibeat canonice iu dicia quo appellatum exi tit ne p̄cedat. tūc enī qd̄ qd̄ post inibitōez h̄mōi fuerit inuouatuz ē licet cā eadem non sit vera p̄ eū/ dem appellatōis iudicē ante omnia in statum p̄i stinū reducendū. **I**dem.

cē cognito de causa seruato iuris ordine. s. e. r̄. romana. §. in alium. ff. de rei ven. is a quo. non enim p̄uolunt̄ alijs res inter alios acta. s. de re iud. l. i. §. u. s. quod est ve rum nisi ille t̄ercius p̄ at̄ptationem illam iudicatio/ nem iudicis impediret. s. de of. delega. c. i. non oō. s. e. bone. ubi videtur at̄ptatum a t̄ercio reuocari p̄ mo/ dum at̄ptati. ibi enim fuit generaliter appellatum ne qu. s. sup̄ possessione r̄. et ideo molestans non potuit di ci t̄ercius sed potius pars appellata. **A**lij dicunt qz illud reducitur in p̄stinum statum p̄ interdictionem vnde vi. nō p̄ modum at̄ptati. et fm̄ hoc non ob. idem. et p̄ eadem iura intellige si t̄ercius aliquid at̄ptat lite relatione vel p̄sultatione pendente. hoc tamen omnia de tali t̄erco intelligas qui cum parte u. iudice n̄ibi at̄ptat̄ illici tū. nec ab eis causam cepit habere. alias secus. s. de con sti. cū d̄. in si. ut l̄. pen. eccia. ij. **S**i autē aliqd̄ at̄ptat̄ a parte. aut illud de natura sua ē irreuocabile aut reuoca bile. si irreuocabile puta p̄dēre ap. vel lite inter duos su per sponsa alius eoz cū ea p̄ vba de p̄nti p̄ratie. etiam post inibitionē non fiet reuocatio. qz ex futuro euentu patebit an valeat matrimoniu vel nō. s. cū p̄petuū impe dimentū p̄cessit nec ne. sed b̄n̄ fiet ad t̄pus t̄epatio. et alia penitētia imponet̄. s. de ma. p̄rac. cōtra inter. et. c. i. et vl. **S**i vero reuocabile sit distinguo. an sit licitū vel illicitū. si illicitum. ut quia ap. pen. pars spoliat partem reuo caē p̄ modū at̄ptati. de ap. bone. ff. de edit. edic. ediles. §. itē sciendū. et fit talis reuocatio et restitutō ex solo iu dicio officio. ut l̄. p̄. c. l. et p̄ totū. teneēt̄ tñ duo. p̄bare. qz inuouatum fuerit. et qz l̄. pen. vel ap. ut l̄. pen. p̄ to/ sum. **S**i vero aliquid at̄ptat̄. qd̄ alias esset licitū. ut si

quis facit que de iure communi sibi competunt. ut qz ap-
pendente collegium eligit vel hys similia. Si extra iudi-
cia: is fuit appellatio talia attemptata non reuocantur p-
modum attemptati, sed pendet ex uenturo futuro. s. de
elec. cū inter. et. c. cōsiderauimus. l. de rei ven. si fundū.
Si autem in iudicio fuerit interposita. hic fuerunt opini-
ones. no. de in iure. resti. c. ij. de iure patro. ex lit. et. is. Dic-
tamen fm gar. qz si
lite vel ap. penden-
te quis utitur pos-
sessione eo modo q̄
ante nil innouans
illicitum vel dolo-
sum in p̄iudiciū par-
tis. non habet locū
reuocatio p̄ modū
attemptati. cum nil
innouari uideatur
. viij. q. iij. nonne.
imo circa ipm fieri
innouatio. quod p̄-
bicitum est ut in p̄-
dictis iuribus. Si
autem dicit aduer-
sarius aliquid im-
mutari illicite pro-

bet hoc. s. e. bone. de iure patro. ex lit. et. is. alias pendente
ex futuro euentu. de resti. in iure. c. ij. nisi p̄bicitio iudi-
cis ex causa interposita aliud inducat. s. de p̄ben. inter ce-
tera. s. de despon. impu. ad dissoluendum. ff. ne quid in
loco pub. l. ul. Et vnum scias qz si pars appellans aliq̄d
illicitum attemptat corpso se indignam fecit appellatōis
beneficio. et p̄cedit iudex a quo appellatum est p̄inde ac
si non fuisset appellatum. s. e. an sit. fm casum inno. Sed
redeundo ad textum quero si iudex appellatōis statim
reuocat attemptata. postea p̄nunciet male appellatum
nunquid illa reuocata resumunt vigorem ipso iure. R̄n-
deo. non. qz illa reuocatio legitime facta est ad tutionez
appellatōis. cum processus in ipius appellatōis contē-
ptum factus fuerit. et ideo tanq̄ legitime facta firma et
stabilis p̄seueret. l. de adul. graeus. Item illa reuocatio
fuit quasi interlocutoria. et sic cum ab ea nō fuerit appel-
latum transiit in rem iudicatam. s. de elec. cum dilecti.
de re iudi. qz ad p̄sultationē. cum igitur tal reuocatio nō
pendeat ex euentu appellatōis. sed sola depēdentia ap-
pellatōis ad reuocationem sufficiat. ut hic. et. s. de iur.
iuran. venientes. quiddā de appellatōe p̄tingat factum
ipsa pendente fuit legitime reuocatum. Pronunciata igitur
appellatōe illegitima de nouo iterum p̄cedetur. de
accu. qualiter et quando. i.

Quercationi. Qui appellat extra iudiciū infra decem
dies ex quo sciuit grauamen appellare debz. po-
stea p̄ remediū iuris cōmunis audietur. sed non p̄ appel-
latōis remediū. Emanauit hoc decre. ad declaratōem
eius quod no. 30. ij. q. vi. biduum. et host. de ap. ut debi-
tus. et. inno. s. e. bone.

Extra iudicialibz. siue fiat a iudice siue a p̄uato. s. e. i.
e. Drauatū. nota qz decre. ista locū habet in appellatio-
ne interposita a grauamine iam illato. secus si ab inferen-
do. cum ex probabili causa timetur et interponitur appel-
latio. vnde aduerte qz infra decem dies appellandum

fit a grauamine extra iudiciū. allegabatur talis ratio. si
appellari posset. et. die. eadem ratōne et centesimo. quod
enit absurdum. Præterea. si quis vult dicere de iurione
legitime non creatum. non auditur nisi infra legitimum
tempus contradicat. ff. de decur. impatores. §. n. et. j. id
tempus infra quod appellandum est. ar. l. e. qui ad ciui-
lia. et. l. nominatōne s. ij. q. vi. §. diffinitiuā. s. nominati-

ones. quod enim tē-
pus in sentētijs at-
tenditur attendi de-
bet et in hys in qui-
bus nō p̄fere sentē-
tia. ff. quando ap-
sit. l. i. §. 7 in senten-
tijs. et. ij. q. vi. bidu-
um. Dicebat autēz
hosti. in decre. ut
debitus. ad finem.
qz in electionibus
ante et post. etiam
post decem dies po-
terit appellari. sed
hoc modo. quia si
ex legitima causa in-
terponitur appella-
tio ne fiat electō. va-

rum desiderauerit reuocari
infra decē dies postquā
scierit si velit appeller.

Post decēdiū vero ei
de adit nō pareat appel-
lādi. sed si p̄ rradictionē
debitā vel alia iuris reme-
dia petierit reuocari gra-
uamē ei dūmō medio tpe
hys nō p̄ferit lapsus de-
cēdiū nō obsistat. Idem.

let. et causa p̄bata irritabitur electio postea subsecuta.
. s. de elec. cōsiderauimus. et. s. e. constitutis. ij. alias nō
reuocabit. ut dixi. s. c. pr. post electionē et ante p̄firmari
onem appellatur etiam post. x. dies ne fiat confirmatio. et
sic posset intelligi quod no. inno. in decre. bone. qz extra
iudiciū appellatur post. x. dies. cū enim extra iudicialis
appellatio non sit aliud q̄ ad causam puocatio. s. e. cum
sit. sicut lesus q̄cūqz p̄t ledentē ad iudiciū vocari facere.
sic cum p̄t puocare ad causam extra iudiciū appellando.
non enī trāsit grauamē in rē iudicatā sicut snia. ut. s. e. ro-
mana. §. si vero. In iudicialibus autē actibus vel q̄si ne-
cesse est. §. decē dies appellari. et sic intelligunt leges p̄-
inducte. loquunt enī in electōibz in quibz decretū decuri-
onum quod est quasi extra iudiciale vel p̄sidis interponi-
tur. ad hoc. ff. quando ap. sit. l. i. Sed decretum canon-
orum eligentium nō est iudiciale vel quasi. imo omnino
extra iudiciale. Expediū ergo sit p̄ hāc decre. qz a graua-
mine extra iudiciū illato necesse est infra. x. dies appella-
ri. et sic intelligat. s. de elec. c. i. et. c. ut circa. et. c. cupiē-
tes. alias appellatō nō deuolueret. s. e. romana. §. si vero.
Iuris autē alia remedia p̄ter hoc nō tollunt. ut sequit̄

Sciuerit. est enī tps vtile a p̄ncipio. hz p̄tinuū in pro-
gressu. et de hoc plene no. ij. q. vi. anterior. et sic de mo-
mento ad momentū p̄putatio. ut ibi. et intelligo sciuerit
non solū actū illū factū sed p̄ illū se grauatū. Quid enī si
sciuit te electū. et post. x. dies sciuit qz prius mibi de illo be-
neficio papa puiderat. adhuc. §. x. dies a die sciētie puo-
cabo. qz mō seto me grauatū. et hoc sonat hec lēa.

Debitā. ut si coram superiore excipiat vel cassatio pe-
tatur. vel hys similia.

Assenserit. sciuerit p̄ter ea que. s. dixi. nil enī tā con-
trariū p̄sensui sicut error. ff. de iurisdic. om. iud. si p̄ erro-
rem. Et intellige assenserit. etiā tacite. de of. del. gratum.
de hys q̄ fuit a ma. p. ca. ex ore. cū suis concoz.

Obsistat. optime p̄cozdat. s. e. li. de resti. in iure. c. ij.

Appellatio. hoc no. gnil. in spe. e. ti. §. qualiter antez
b. In scriptis. sic enim est appelladū an teni ipn
tētia. et a inia x intervallo. qd̄ dic vt. s. e. ti. c. i.

Judici. no. appellandū corā iudice. de hoc per io. ij. q.
vi. biduū. et per ver. s. e. §. ggestū. indistincte teneas cū in
iudicijs vel extra a iudice appellatur corā iudice appellan
dū. s. e. cordi. s. e. vt̄ debitū. ibi coram eodē iudice rē. et s̄
si p̄ ipsi d̄beri co
pia. et in publico n̄
fortis vel villa sub
urbana. ij. q. vi. bi
duū. v̄ nisi iust̄ me
tus appellansem ex
cuset. s. e. ti. c. vlt̄. si
vero sunt plures iu
dices. die vt̄ in cle.
. e. ti. si a iudicibus

Proponis. et p
bas. s. de cōces. pre
ben. cum sup̄ questi
one. vt̄ ergo dixi. s.
. e. i. non est neces
se q̄ scriptura ap.
sit autentica dūmo
do possit. p̄bati. tu
tū est tū q̄ per nota
riū de hoc fiat scrip
tura publica. q̄ qd̄
continetur in carta
difficile est probare

Lecta. videbat̄
contra. ar. eius qd̄ d̄. s. ti. pr. e. vl. in fi. cum suis p̄cordā.
sicut enim requiritur q̄ inia legatur per iudicem. nec suffi
ciat q̄ in scriptis edatur. vt̄ ibi. sic etiam videtur nō suffi
cere q̄ appellatio in scriptis e. lat̄ur nisi etiam legatur. sed
non t̄nca solēntas requiritur in appellando. sicut in d̄i
finiendo. alia sequeretur q̄ die feriato non possit appel
lati sicut nec diffinitiva. p̄ferri. et q̄ appellans haberet se
dere et n̄ stare. et hec sunt falsa. cū ergo deere. vt̄ debitū.
et deere. cordi. s̄ solū req̄r̄t vt̄ assignet̄ vel exponat̄ e. i. p̄
babilis et in scriptis. assignare aut̄ fiet v̄bis n̄tu. t̄t̄o. vel
codicill. ff. de sp̄. sig. assignare. ff. de assi. liber. l. i. §. assigna
re. ergo et in scriptis assignando et ponigendo iudici fa
ctū est iuri. et facit ad hoc. s. d̄ of. or. si canonici. sicut
enim ibi sufficit causam cessationis scribere et scripturaz
assignare ei contra quā cessatur. sic et hic in appellatione
sicut olim dabat maritus vxori sue libellū repudiij qd̄ suffi
ciebat licet non legeret. de quo d̄ in p̄be. deere. p̄batur
hoc etiā. ij. q. vi. si quis libellos appellatorios ingesserit.
et l. biduū. s. si q̄s ipsius. ibi. vt̄ ei libellos daret. et quod
hic de appellationibus d̄ et de exceptionibus intelligo.
vt̄ sufficiat illas dari in scriptis. licet nō legant̄. ad hoc. s.

De p̄ba. qm̄ p̄tra. ad declaratiōe eoz. q̄ no. ber
Judice. emanauit et moder. s. e. cū cessante.
et die iudice ordinario vel delegato. et idēz si esset arbiter
iuris a quo potest appellari. s. e. li. de of. del. ab arbitris.
Grauatium. secus enim si a sententia diffinitiva quam
iudex reuocare non potest. fuerit est enī officio suo seml̄
iudicando siue bñ siue male. ff. de re iudi. iudex. s. de of. d̄
lega. in l̄is. et. venerabilis. intellige igitur grauamen.

siue interlocutoriā siue p̄teret interlocutoriā inferatur
b. Per se. d̄z enim eē de fco suo certus. s. de h̄p. ab excō
municato. l. de relcin. v̄. quisq̄s. veritas enim cause ap
pellatōis. p̄banda est corā iudice. ap. vt̄. s. e. romana. 7. c.
cū appellatōibus. ergo nō corā iudice a quo appellatur. al
uo eo qd̄ d̄. s. e. ti. interposita.

Teneris. quid si cōpareat. et corā iudice ipso a quo ap
pellauit de grauaie
doceat nunquid ab
ap. recessisse videbi
tur. vid̄z primo q̄
sic. per deere. s. de
of. dele. gratum. s.
de testi. cum veniss̄z
in quib̄ dicitur q̄
si appellans post ap
pel. probationes in
ducat corāz illo a q̄
appellauerat. appel
latō. renūciat. Itē
becl̄a dicit per ap
pel. suspensa sit iur̄
dictio iudicis. si ces
go aliquid facit cor
am ipso vt̄ corā iu
dice allegat contra
ria et sic non audiet̄
s. l. hoc. s. e. sollici
tudinem. cum suis
concordan. cōtra. s.
e. interposita. vbi di
citur q̄ appellans

tāq̄ corā iudice cū p̄ appel
lationem sit suspēsa ipsius
iurisdictionē p̄parere teneris
nisi ad hoc solū vt̄ reuoca
tōem ipam audias si eam
durerit faciendā. als̄ si nō
p̄parueris et ipse in termi
no grauamen reuocauerit
cū effectū poterit extūc libe
re in cā p̄cedere ac si appel
latō inēposita fuisset

Collone bñficii. Idē
quā cōiter per ep̄um et ca
pitulū i tuū p̄iudiciū fec̄z
eē. p̄ponis nō ad ipm̄ ep̄m
si in ea vt̄ p̄latū iter fuerit

p̄. p̄bare si vult veritatē cause corā iudice a quo appellat
sed v̄nd̄ri p̄ deere. illam locū h̄c ante appellationēz. s. a. j.
credo q̄ cū p̄ actū istum semper intendat ad iudicis iurif
dictionē declinandā. q̄ per hoc appellationi non renun
ciat. et hoc sonat l̄a que dicit hic nō teneris. nō dixit nec
pores. et sic etiā soluitur qd̄ d̄ de allegante conetaria. cū
ista n̄ sint p̄ria q̄ ad v̄nū finē rēd̄it̄ facit qd̄ dixi. j. de reg.
iu. nullū s̄ p̄b̄. Ad deere. gratū. et. cū veniss̄z rēnd̄e q̄ il
le. p̄batio. nes fieb̄t sup̄ principali negotio. et ideo bene
renūciabat appellationi. q̄ conetarius sibi. s̄z hic sec̄. fa
ciat. p̄ hac p̄te q̄ iste. puocatus ē. ad hoc. ff. de p̄d̄. furti.
et ideo. in pun. s. de excep. cū inter priorē. et accedant que
no. iij. q. iij. offeratur. s. de re iud. inter monasteriū. et v̄ri
l̄ vid̄z negocia tali expediri p̄pendio. q̄ per eactam sub
tilitatē longo. progari dispendio. s. ti. pr. abbate sanc. an
si. p̄. legitime teneretur cōparere ad id qd̄ sequitur et tamē
cōparendo nō renūciat appellationi.

Effectu. effectualiter enī intelligenda sunt v̄ba. vt̄. s.
de cle. non res. relatu. cū suis cōcor. hinc enī est q̄ nō suffi
ciat dicere se paratū reuocare nisi et reuocet. ad hoc. s. de
eo q̄ mit. in pos. cā rei ser. c. i. et ad hoc. s. t. pr. ad aplice.
s. eratq̄ parata. Itē si grauamē fuit v̄bale. reuocato suffi
ficiat v̄balis. si reale. non sufficit v̄balis nisi re etiā reuocet
tur. nō fuisset. q̄ cessante grauamē cessare d̄z appel
latō. vt̄. s. e. cessare. no. hos. de exce. pla. c. i.

Collatō. hoc. appellare. nō h̄. ij. q. vi. n̄ solēt
n̄ p̄re iudiciū. alias. s. de elec. cū int. R. ff. de ap. l. i.
o. p̄relatus. qd̄ presumit nisi aliud appareat. et si q̄r̄at
quō cōstabit an sit ibi vt̄ prelatū an vt̄ canonicū. recitari

folet. s. de cōces. pzeben. postulasit. si est in primo loco
primo scribitur tūc apparet eū esse vt epūm vel caput. sed
quā sedet et iudicabit post archidiaconū vel aliu qui ibidē
pzebe caplo. tūc paret ipsum ibi eē vt canonicū. ad hoc. x.
vij. di. c. vi. de ma. r. obe. statum. a. Superiorē. ppā
vel pxiū. s. e. ti. dilecti. vi. b. Canonice. s. de pzei. p.
ben. postulasit. j. de pzebe. cū in ecclia. ne te. va. c. i. cū li.

Constit. li. xvij
di. multu. vbi de ar
chiepico po appei
lat ad inodū cui tū
pēt arēpū. ad idē
ff. qū ap. lit. l. i. y.
tolent. vbi de ordia
rio et pūde appella
tur ad pzeidem. et
q. dicit potuisti itel
ligo et debuisti nisi
appellaret ad papā
cum gradati sit ap
pellandum. s. e. di
lecti. Puto tamē q.
si appellans hoc pe
tu ipse epū. habe
at causam delegare
cum iatis sit iurpe
ctus ne velit uenire
ptra factū iū. lz id
teerit vt aliu adm

strat. c. qd dicimus de iudice a quo fuit appellatum. quin
efficitur iurisdictionis eius ad quē fuit appellatū. de h. ij.
.q. vij. g. tria. s. Itē si ptra ptem. s. de elec. qreia. in prima
glo. et. l. de ap. eos. in prin. terponit a diffinitua. re

Item. p appellatōez in uocari potest interlocutoria
pziē au negocio iudicās alias nō. Et terminatur
hec tractatio inno. et hoi. no. p eos. s. de re. iu. q. ad puita
tionē. et. s. q. me. cā. c. vl. et inno. opi. approbatur.

Pacti. de perpetuo nō petendo. vel in iudicis
f. l. i. iudicans. qd in pcepto r. gulariter est videre
g. reddens. sicut exceptio falli. ff. de iudi. licet. s. de exē.
cū venerabilis. s. de pcur. in nra. vl. exceptio ptra hēptū
q. ab exōicatio fuerit ipetratū. s. e. li. de hēp. c. i. et fi.

Nō fuerit. secus si a repulsione fuisse appellatū sed o.
et si cubuisset appellans. qd dic. vt in de. e. r. cū a repulsi
one. **A**ppellatū. et sic videat trāisse in rē iudicatam.
s. de elec. cu dilecti. in fi. de test. significauerūt. cum fi.

Mltra decendū. s. dicit vt maior ut dubitatō. dicebāt
eum quidā q. si nō fluxerat decendū cū appellauit a die i
terlocutorie. tūc reuocari poterat interlocutoria. et repe
ri exceptio per ipsam reprobara. quali intelligatur super
diffinitua et interlocutoria appellatū. Et impugnat hęc o
pi. tali mō. certū ē q. aliter appellatur ab interlocutoria q.
a diffinitua. et etia a diffinitua ptingente plures articulos
in vno potest appellari in alio non de testa. raynald. cum fi.
si. et ob hoc dicebant scdī. q. ex quo appellatum. etat a diffi
nitua. indistincte omnes exceptōes admittas et nō admif
tas siue fuerit interlocutū siue non. siue. x. dies fluxerit si
ue nō. repere licebit. et videtur hoc satis expressum. ff. de
ap. l. i. y. l. et. l. ij. et. l. ij. et. ff. qū ap. lit. l. i. ex quo enim
admittitur ad dicendū sup principali quod est maius i gī

tur contra interlocutoria qd minus est. veritas enī semp
ē iuanda. p. iudex ap. succedit in locū principalis sed iter
locutoria non transit in rem iudicatam quo ad iudicē pri
cipalis cause. ergo nec quo ad iudicem appellatōis. quin
dare possit licentiam exceptōnem repetendi. Inno. vero
tenebat opi. hic approbatam. hof. dicebat q. cu fin leges
reglariter an iniam nō appellatur omnia grauamina illata

appellari contingat potest
in appellationis causa ipz
grauamen per interlocuto
ria eādē illatū licite p ap
pellatōis iudicē emedari.

Ubi vero interlocuto
ria sup eo pfertur q. nō pa
rat p iudiciū negocio prin
cipali vel iudicium nulluz
reddit nisi fuerit appella
tū ab ipā p appellatōez a
diffinitua postea interie
ctā grauamē illatū neq. q.
potit reuocari. Bon. vij.

in causa hūc velua
ri per appel. iterpo
sitam a diffinitua.
sed fin canones a q
libet interlocutoria
et quolibet grauame
potest appellari. Et
ideo quacūq. a
diffinitua appelle
firma manet inter
locutoria a q. i. tra. x.
dies nō fuit appella
tum.

Appellari. j. x. di
es a die sententiae ob
exquo seuit. s. e. cō
certationi.

Emedari. sicut
enī cōclusio facta in
principali nō parat
iudicium quomiu
noua iura possint in

ap. cā. p duci. s. de testi. fraternitatis. et de fi. in steu. inter
dilectos. l. de tē. ap. per hāc. ita nec interlocutoria p iudi
cium parat quo minus vetera iura repeti possint vt hic. as
lias enim qd. pdeset sup diffinitua appellasse

Nō parat. sicut ē videre in dilatorijs vel in cōdemna
tōibus expensatū sup eo q. in exceptōe succubuit vel ppe
aliam cām simile. o. Del. repere sup eo qd nō.

Appellatū. ab ipsa. quid si lata tali interlocutoria iu
der statim vult. pcedere in cā. perit pars ptra quā lata est
interlocutoria nō. pcedi. j. x. dies vt delibere an ab ipsa mē
locutoria appellare velit necne. queritur an sit audienda.

Et vidē qd sic. quia hūc iuris rē. xxvij. di. de hīs. j. d.
reg. iu. indultum. cū suis ocoz. ad hoc optime facit. ij. q. vi
anteriorum. vbi dē q. x. dies dantur ad appellandum vt li
ceat infra ipsum spacium plenissime deliberare an appella
tum sit ei vel quiescendum. sed iste litigando et pceden
do super pziēali sic plenissime deliberare non potest.

So. dico q. non est audienda. et hoc nō. quia. in spe. ti. de
ap. s. restat videre. in fi. et est eius ratio quia quo ad iudi
cem non transit in rem iudicatam inia et ideo cum possit
eam reuocare non omittat. pcessum. et in hoc dicit in pzi
uata sua oēs rēozes hōi. conuocasse. et vide euidentes rō
nē. si contrarium diceret nunqd esset litium finis. in quali
bet enī interlocutoria termini assignatōe vel iudicis actu
diceret ps quiescatō p. x. dies vt delibere an velim appel
lare qd esset absurdū.

Item si. j. x. dies a die ipsi inter
q. Interiectā. intelligo q. locutorie a diffinitua fuerit
appellatum ppter rationes quas dicit. s. in glo. hoc dicit i
principio. iudex ergo in quē appellatōis vir
tute pziēale negotium trāsit. s. hīs
que pziēale non impediunt intromittere se nō debet.

Reuocari. tute pziēale negotium trāsit. s. hīs
que pziēale non impediunt intromittere se nō debet.